

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ**

ΕΚΤΟ ΤΜΗΜΑ

Σε συμβούλιο (άρθρο 91 ν. 4700/2020)

Συγκροτούμενο από την Πρόεδρο του Τμήματος Μαρία Αθανασοπούλου, Αντιπρόεδρο και τις Συμβούλους Κωνσταντίνα Ζώη, αρχαιότερη Σύμβουλο στο Τμήμα και Βασιλική Πέππα, εισηγήτρια της υπόθεσης, συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη μέσω της υπηρεσίας τηλεδιασκέψεων e:Presence.gov.gr, κατ' εφαρμογή του άρθρου 295 παρ. 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 357 του ν. 4700/2020, στις 29 Σεπτεμβρίου 2023, με την παρουσία της Γραμματέως του Ειρήνης Παπαζαχαριουδάκη, για να αποφασίσει επί της αγωγής με αριθμό βιβλίου δικογράφων (Α.Β.Δ.) .../...2016 του ..., κατοίκου ..., οδός ..., κατά του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

**Αφού μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου και
έλαβε υπόψη**

Τα Πρακτικά της 20ης Σεπτεμβρίου 2023 της Ολομέλειας της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Σκέφθηκε σύμφωνα με τον νόμο

1. Η υπό κρίση υπόθεση νομίμως εισήχθη στο συμβούλιο του άρθρου 91 του ν. 4700/2020 «Ενιαίο Κείμενο Δικονομίας για το Ελεγκτικό Συνέδριο (...)» (Α' 127).

2. Με την ένδικη αγωγή, όπως το περιεχόμενό της κατ' επιεική κρίση εκτιμάται από το Δικαστήριο, ο ενάγων στρατιωτικός συνταξιούχος ζητά με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή: α) να αναπροσαρμοσθεί η σύνταξή του χωρίς τον περιορισμό που προκύπτει από τις διατάξεις του νόμου 3845/2010 (υπολαμβάνοντας προφανώς τις διατάξεις με τις οποίες περικόπηκαν τα πάσης φύσεως επιδόματα και τα επιδόματα εορτών και αδείας - νόμοι 3845/2010 άρθρο τρίτο και 3847/2010 άρθρο μόνο παράγραφος 1) καθώς και αυτές με τις οποίες ανακαθορίστηκαν οι βασικοί μισθοί των στρατιωτικών από 1.8.2012 (υπολαμβάνοντας προφανώς τους νόμους 4093/2012 άρθρο πρώτο παράγραφος Γ Γ1 και 3407/2014 άρθρο 86) και β) να αναγνωρισθεί ότι το εναγόμενο οφείλει να του καταβάλει το ποσό των ... ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική

βλάβη που υπέστη από τον ως άνω παράνομο σε βάρος του περιορισμό των συντάξιμων αποδοχών του, εκ του ποσού δε αυτού να υποχρεωθεί το εναγόμενο να του καταβάλει το ποσό των ... ευρώ.

3. Η ένδικη αγωγή στρέφεται παραδεκτώς κατά του Ελληνικού Δημοσίου. Ως προς το κεφάλαιο αυτής με το οποίο ζητείται ο ανακαθορισμός της σύνταξης του ενάγοντα, η αγωγή αυτή πρέπει να απορριφθεί ως προφανώς απαράδεκτη, καθώς ως εκ του σκοπού και της λειτουργίας της η αγωγή μπορεί να έχει ως αίτημα μόνο την καταψήφιση ορισμένης κατά ποσό χρηματικής παροχής ή την αναγνώριση της αντίστοιχης αξίωσης και όχι τη διάπλαση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος (ΕλΣυν Έκτο Τμήμα 1264/2022, ΙΙΙ Τμ. 960, 231/2018, 2066/2017, 2339/2016), ενώ, εξ άλλου, από το όλο περιεχόμενο του δικογράφου, στο οποίο ουδεμία αναφορά γίνεται σε συγκεκριμένες συνταξιοδοτικές πράξεις, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν είναι δυνατό να ερμηνευθεί ότι σωρεύεται έφεση κατά πράξεων της συνταξιοδοτικής διοίκησης. Κατά τα λοιπά η αγωγή πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω, κατά τη βασιμότητα αυτής. Σημειώνεται ότι, υπό το καθεστώς του π.δ/τος 1225/1981, που ίσχυε κατά τον χρόνο άσκησης της αγωγής, η υπογραφή του δικογράφου από μόνο τον ενάγοντα δεν καθιστά το δικόγραφο άκυρο (Έκτο Τμ. Συμβ 1173/2023, βλ. όμως τις διατάξεις των άρθρων 34, 55, 59, 86 του νόμου 4700/2020 για τα ένδικα βοηθήματα και μέσα που ασκούνται υπό την ισχύ του).

4. Η Ολομέλεια του Δικαστηρίου έκρινε με την 1388/2018 απόφασή της ότι οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου μόνου του ν. 3847/2010, κατ' εφαρμογή των οποίων έπαυσαν, από 1.6.2010 και εφεξής, να καταβάλλονται στους συνταξιούχους του Δημοσίου κάτω των 60 ετών στο σύνολό τους, καθώς και στους συνταξιούχους του Δημοσίου άνω των 60 ετών που λαμβάνουν μηνιαία σύνταξη υπερβαίνουσα το ποσό των 2.500 ευρώ, τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και το επίδομα αδειάς, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που ρητώς αναφέρονται στις διατάξεις αυτές, δεν αντίκεινται στα άρθρα 2 παρ. 1, 4 παρ. 1 και 5, 17, 22, 25 παρ. 1 και 3, 28 παρ. 1 και 2, 36 παρ. 2 του Συντάγματος, ούτε στο άρθρο 1 του (πρώτου) Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ και στην αρχή της αναλογικότητας, ούτε στα άρθρα 15 παρ. 1, 17 και 31 παρ. 1 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εξάλλου, με την 1389/2021 απόφαση της Ολομέλειας κρίθηκε ότι με τις ρυθμίσεις της υποπαραγράφου Β.4 της παραγράφου Β του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, με τις οποίες, κατ' εκτίμηση του δημοσιονομικού κόστους και με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που ρητώς αναφέρονται στις διατάξεις αυτές, καταργήθηκαν τα επιδόματα εορτών (Χριστουγέννων, Πάσχα) και το επίδομα αδειάς για όλους τους συνταξιούχους του Δημοσίου, ήτοι και για εκείνους, οι οποίοι εξακολουθούσαν να τα λαμβάνουν μετά τη διάταξη του άρθρου μόνου του ν. 3847/2010, δεν παραβιάζεται η δίκαιη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων του γενικού συμφέροντος και της προστασίας των δικαιωμάτων των συνταξιούχων του δημοσίου και, συνεπώς, ότι οι διατάξεις αυτές δεν αντίκεινται στην κατοχυρωμένη

από το άρθρο 25 παρ. 1δ του Συντάγματος αρχή της αναλογικότητας, ούτε στο άρθρο 1 του (πρώτου) Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Επίσης, κρίθηκε ότι οι εν λόγω διατάξεις δεν αντίκεινται ούτε στα άρθρα 2 παρ. 1, 4 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος και 25 παρ. 4 αυτού, ούτε στις συνταγματικές διατάξεις για το ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς των δημοσίων λειτουργών, υπαλλήλων και στρατιωτικών και την απορρέουσα από αυτές αρχή της αναλογίας αποδοχών ενεργείας και σύνταξης, όπως ισχύει για κάθε κατηγορία. Τέλος, με την 742/2018 απόφαση της Ολομέλειας (πρβλ και την 1979/2021 απόφαση της Ολομέλειας) κρίθηκε ότι οι μειώσεις επί των συντάξεων των συνταξιούχων του δημοσίου που επιβλήθηκαν με τις διατάξεις των νόμων 3833/2010 και 3845/2010, ελήφθησαν δικαιολογημένα, προ του κινδύνου άμεσης χρεωκοπίας και εξόδου της χώρας από την ευρωζώνη και κατά συνέπεια δεν αντιστρατεύονται συνταγματικές και υπερνομοθετικές διατάξεις και αρχές.

5. Με τον ν. 4093/2012 «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016» (Α' 222/12.11.2012), άρθρο πρώτο παράγραφος Α, εγκρίθηκε το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο για την άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής του Δημοσίου. Σε εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου αυτού προγράμματος, μειώθηκαν με τις διατάξεις των περιπτώσεων 13-36 της υποπαραγράφου Γ.1 του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, αναδρομικά από 1.8.2012, όλα τα χαρακτηρισθέντα από τον νομοθέτη ως «ειδικά μισθολόγια», βάσει των οποίων αμείβονται διάφορες κατηγορίες λειτουργών και υπαλλήλων, επηρεάζοντας αναλόγως και τις συντάξιμες αποδοχές (βασικός μισθός και επιδόματα, που βάσει ειδικών συνταξιοδοτικών διατάξεων συνυπολογίζονται σε αυτές) όσων από τους ανωτέρω είχαν ήδη καταστεί συνταξιούχοι. Ειδικά για τα στελέχη των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας με τις περιπτώσεις 31 και 32 της ως άνω υποπαραγράφου Γ.1. του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, αντικαταστάθηκαν αναδρομικά από 1.8.2012 οι διατάξεις των άρθρων 50 παρ. 2 και 3 και 51 παρ. 3 έως 8α και παρ. 10 του ν. 3205/2003.

6. Με την παρ. 1 του άρθρου 86 του ν. 4307/2014 (Α' 246/15.11.2014), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση προς τις 2192-2196/2014 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με τις οποίες είχε κριθεί ότι οι διατάξεις του μισθολογίου των στρατιωτικών που θεσπίστηκαν με το ν. 4093/2012 αντίκεινται προς την απορρέουσα εμμέσως από τις διατάξεις των άρθρων 45, 23 παρ. 2 και 29 παρ. 9 του Συντάγματος αρχή της ιδιαίτερης μισθολογικής μεταχείρισης των στρατιωτικών, καθώς και προς τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 5 και 25 παρ. 4 του Συντάγματος (βλ. τη σχετική εισηγητική έκθεση), καταργήθηκαν από τότε που ίσχυσαν οι διατάξεις των περιπτώσεων 31, 32 και 33 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4093/2012, που αφορούν τους στρατιωτικούς, ενώ με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου αντικαταστάθηκαν από 1.8.2012 οι διατάξεις των άρθρων 50 και 51 του ν. 3205/2003 (οι οποίες είχαν αντικατασταθεί με τις ήδη καταργούμενες διατάξεις του ν. 4093/2012) και

θεσπίστηκαν νέοι βασικοί μισθοί, νέοι συντελεστές και νέα επιδόματα για τους στρατιωτικούς σε τέτοιο ύψος, ώστε να αναπληρωθούν κατά ένα μέρος οι απώλειες που είχαν επέλθει στις μισθολογικές αυτές παροχές με το ν. 4093/2012. Με την δε παρ. 3 του άρθρου 86 του ν. 4307/2014 δόθηκε εξουσιοδότηση στους αρμόδιους υπουργούς να καθορίσουν, με κοινή απόφασή τους, τον χρόνο και τη διαδικασία καταβολής των αναπροσαρμοσμένων αποδοχών και συντάξεων, καθώς και της διαφοράς αποδοχών και συντάξεων που απορρέει από τις νέες αυτές μισθολογικές διατάξεις για το χρονικό διάστημα από 1.8.2012 έως και 31.12.2014. Κατ' εξουσιοδότηση της διάταξης αυτής εκδόθηκε η 2/88371/ΔΕΠ/17.11.2014 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εθνικής Άμυνας, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Αιγαίου (Β' 3093/18.11.2014), με την οποία προβλέφθηκε, πλην άλλων, ότι οι προκύπτουσες διαφορές συντάξεων που αφορούν στο από 1.7.2014 έως 31.12.2014 χρονικό διάστημα θα καταβληθούν στις 22.12.2014 με τη σύνταξη μηνός Ιανουαρίου 2015 (άρθρο 1 παρ. 2), ενώ οι διαφορές σύνταξης που αφορούν στο από 1.8.2012 έως 30.6.2014 χρονικό διάστημα θα καταβληθούν σε 36 μηνιαίες ισόποσες δόσεις, η πρώτη από τις οποίες θα καταβληθεί με τη σύνταξη μηνός Φεβρουαρίου 2015 (άρθρο 2). Επομένως, αξιώσεις συνταξιούχων του Δημοσίου από την εφαρμογή των διατάξεων των περιπτώσεων 31 και 32 της υποπαραγράφου Γ.1 του άρθρου πρώτου του προαναφερόμενου ν. 4093/2012 έχουν ήδη κατά ένα μέρος ικανοποιηθεί με τις διατάξεις των παρ. 1 και 3 του άρθρου 86 του ν. 4307/2014 και την κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσα ΚΥΑ οικ2/88371/ΔΕΠ/17.11.2014.

7. Με την 4707/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενόψει των ανωτέρω διατάξεων του άρθρου 86 του ν. 4307/2014, κρίθηκε ότι οι πράξεις με τις οποίες αναπροσαρμόστηκαν οι συντάξεις των στρατιωτικών συνταξιούχων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 34 του Συνταξιοδοτικού Κώδικα και με βάση τα μισθολογικά δεδομένα του ν. 4093/2012 αναδρομικά από 1.8.2012, απώλεσαν το νόμιμο έρεισμά τους, αφού οι διατάξεις, κατ' εφαρμογή των οποίων εκδόθηκαν, καταργήθηκαν από τότε που ίσχυσαν.

8. Με την 137/2019 απόφαση της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου κρίθηκε ότι οι ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 86 του ν. 4307/2014 με τις οποίες αποκαταστάθηκαν αναδρομικά οι συντάξεις των στρατιωτικών, είναι σύμφωνες με τις συνταγματικές διατάξεις με τις οποίες προστατεύεται το δικαίωμα στη σύνταξη των στρατιωτικών συνταξιούχων (άρθρα 73 παρ. 2 και 3, 80 και 98 παρ. 1 περ. δ' και στ' του Συντάγματος), καθώς και με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.. Επομένως, και ανεξαρτήτως αν με τα άρθρα 10 και 15 του ν. 4575/2018 και την κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσα 170285/0092/5.12.2018 Κ.Υ.Α. «Καταβολή εφάπαξ χρηματικού ποσού στα πρόσωπα του άρθρου 15 του ν. 4575/2018» (Β' 5503/07.12.2018), ρυθμίστηκε η καταβολή του ποσού που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ της μηνιαίας σύνταξης που θα δικαιούνταν να λάβουν, εάν δεν είχαν μεσολαβήσει οι μισθολογικές

διατάξεις του ν. 4093/2012 και αυτής που πράγματι τους κατεβλήθη κατ' εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων με βάση το άρθρο 86 του ν. 4307/2014 σε συνδυασμό με τα οριζόμενα στο π.δ. 169/2007, με αναφορά στο χρονικό διάστημα από 1.8.2012 έως και 31.12.2016 και μέχρι το χρονικό σημείο υπαγωγής τους στις διατάξεις του ν. 4387/2016, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν συντρέχει παράνομη πράξη του Ελληνικού Δημοσίου και δεν γεννάται δικαίωμα αποζημίωσης στους συνταξιούχους του Δημοσίου λόγω της μερικής μόνο αποκατάστασης, με τις διατάξεις του άρθρου 86 του ν. 4307/2014, των συντάξιμων αποδοχών τους, στο ύψος που ανερχόταν πριν την εφαρμογή των διατάξεων των περιπτώσεων 31 και 32 της υποπαραγράφου Γ.1 του άρθρου πρώτου του προαναφερόμενου ν. 4093/2012.

9. Το άρθρο 932 του Αστικού Κώδικα (π.δ.456/1984, Α' 164), όπως ισχύει, ορίζει ότι: «Σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του ...».

10. Κατά την έννοια της ως άνω διάταξης, χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης επιδικάζεται επί αδικοπραξίας, στην έννοια της οποίας εμπίπτει κάθε παράνομη πράξη ή παράλειψη, που γεννά υποχρέωση προς αποζημίωση και στην οποία περιλαμβάνεται και η περίπτωση της αντικειμενικής ευθύνης, όπως είναι αυτή του άρθρου 105 ΕισΝΑΚ., η δε αξίωση για αποκατάσταση της ηθικής βλάβης είναι ανεξάρτητη από την υποχρέωση αποζημίωσης για περιουσιακή ζημία (ΕλΣυν Ολ 1271/2019).

11. Στην υπό κρίση υπόθεση, από τα στοιχεία του φακέλου αποδεικνύεται ότι ο ενάγων, που γεννήθηκε το έτος ..., είναι στρατιωτικός συνταξιούχος με συνολική συντάξιμη υπηρεσία από έτη ..., πραγματική υπηρεσία από έτη 23(...), χρονοεπίδομα 48% και χιλιοστά 663, κατά δε τον ένδικο χρόνο λάμβανε σύνταξη με βάση τον βασικό μισθό του Ταγματάρχη συν δύο τρίτα της διαφοράς μεταξύ του μισθού του βαθμού αυτού και του βαθμού του Αντισυνταγματάρχη. Ο συντάξιμος βασικός μισθός του ανακαθορίστηκε μετά την εφαρμογή του νόμου 3845/2010 στο ποσό των 1.267,28 ευρώ, ενώ του καταβαλλόταν συνολικά το ακαθάριστο ποσό των 1.427,69 ευρώ καθώς και τα επιδόματα εορτών και αδείας σύμφωνα με το άρθρο τρίτο παράγραφος 10 του νόμου αυτού (σχ. το από 18.11.2011 ενημερωτικό σημείωμα συντάξεων 2^{ου} τριμήνου έτους 2011). Ο ανωτέρω συντάξιμος βασικός μισθός του ανακαθορίστηκε περαιτέρω, με τον ν.4093/2012 και ακολούθως με το άρθρο 86 του ν 4307/2014 σε 1.210,04 ευρώ από 1.8.2012 (σχ. η .../2014 πράξη αναπροσαρμογής). Με το παραδεκτό εξεταζόμενο κεφάλαιο της αγωγής του ο ενάγων ζητεί να αναγνωριστεί ότι το εναγόμενο οφείλει να του καταβάλει το ποσό των ... ευρώ για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υποστηρίζει ότι υπέστη εξαιτίας των αναφερόμενων στη

σκέψη 2 περικοπών στις συντάξιμες αποδοχές του, εκ του ποσού δε αυτού να υποχρεωθεί το εναγόμενο να του καταβάλει το ποσό των ... ευρώ. Ειδικότερα υποστηρίζει ότι ο ανακαθορισμός της σύνταξής του από «1.427 ευρώ» σε «1.100 ευρώ» και η στέρηση των επιδομάτων εορτών και αδείας έρχεται σε αντίθεση με τα άρθρα 93 παρ. 5 και 106 του Συντάγματος καθώς και το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ. Με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα αναπτύχθηκαν στις προηγούμενες σκέψεις, το Δικαστήριο κρίνει τα εξής: α) Μετά την κατάργηση από τότε που ίσχυσαν, των διατάξεων του άρθρου πρώτου παράγραφος Γ Γ1 του ν.4093/2012 με τις διατάξεις του άρθρου 86 του ν.4307/2014, ο συντάξιμος μισθός του ενάγοντα έχει αναδρομικώς αποκατασταθεί, με τον τρόπο που επέλεξε ο νομοθέτης. Ενόψει αυτού, το Δικαστήριο, μετ' εκτίμηση των περιστάσεων, κρίνει ότι δεν συντρέχει κατ' ουσίαν λόγος για επιδίκαση χρηματικής ικανοποίησης υπέρ του. β) Κατά τα λοιπά, όπως ειδικότερα εκτέθηκε στις σκέψεις 4, 8 και 10, σε κάθε περίπτωση, δεν υφίσταται η επικαλούμενη παρανομία των συνταξιοδοτικών οργάνων του εναγομένου ως προς τον ανακαθορισμό των συντάξιμων αποδοχών του ενάγοντα. Επομένως ουδεμία γεννάται υποχρέωση του εναγομένου να αποκαταστήσει την ηθική βλάβη που ισχυρίζεται αυτός ότι υπέστη. Κατόπιν αυτών, η αγωγή πρέπει στο σύνολό της να απορριφθεί.

12. Σύμφωνα με το άρθρο 91 παρ. 3 του ν. 4700/2020 οι διάδικοι έχουν δικαίωμα, εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας, να ζητήσουν τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο, με την κατάθεση σχετικής αίτησης στη Γραμματεία του.

Για τους λόγους αυτούς ομοφώνως

Απορρίπτει την αγωγή.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 29 Σεπτεμβρίου 2023 και εκδόθηκε στην Αθήνα στις 12 Δεκεμβρίου 2023.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΠΠΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥΔΑΚΗ